

Water, water en nog eens water.

Hoe belangrijk hygiëne is, zijn we ons in deze Coronaperiode wel weer gewaar geworden: handen wassen is geen onnodige luxe en de mondkapjes dragen/droegen ook bij aan onze gezondheid. Vroeger was men zich daar niet zo van bewust, men gebruikte naast pompen en regenputten, het water uit de Waal voor dagelijks gebruik, ook in de tijd dat het vlas in de Waal lag te rotten! Er kwamen hier dan ook regelmatig uitbraken voor van tyfus en cholera. Deze ziekten worden veroorzaakt door o.a. het drinken van brak water waarin de bacterie voorkomt.

Behoeftte aan schoon water

In de 19^e eeuw werd wel ontdekt dat er in het op eerste gezicht helder water, allerlei ziekteverwekkers zaten. Van overheidswege werd toen aangeraden gefilterd duinwater te drinken, maar dat was in Ambacht natuurlijk niet voorhanden. In 1887 besloot het gemeentebestuur onder leiding van burgemeester Ter Spill, voor het eerst in ernst de mogelijkheden van leidingwater. In 1897 werd een deel van Ambacht op het Zwijndrechtse waterleidingnet aangesloten.

Maar na een tiental jaren bleek de capaciteit van Zwijndrechts waterleiding niet voldoende om de aangeslotenen van behoorlijk van drink-, was-, en boenwater te voorzien. Er werd geklaagd dat vooral op maandag (=wasdag) en zaterdag (=boendag) te veel water werd afgenomen en de druk daarom te laag was. In 1904 werd een hulpwaterreservoir van 100 m³ op het terrein van Jonker en Stans aan de dijk geplaatst.

Eigen waterleiding

Op 28 december 1910 besloot het gemeentebestuur tot het stichten van een eigen drinkwaterleidingbedrijf in Hendrik-Ido-Ambacht en in het voorjaar van 1911 werd met de bouw begonnen. 28 juli 1911 werd de eerste steen voor de watertoren gelegd door burgemeester Spoor.

(Meer over ons waterleidingnet kunt u vinden in een artikel van C. Lagendijk in de 'Swindregt Were' van April 1988, die in ons archief aanwezig is)

Aangesloten worden op het net

Om aangesloten te kunnen worden op dat schone waterleidingnet moesten de bewoners hun woning wel geschikt laten maken. Niet iedereen was daartoe bereid. Zo lezen we in 'Het Nieuwsblad van de Hoeksche Waard en IJsselmonde' van 17 september 1909 dat *'Pieter Bijkerk, Arie Mol, Jan van Daalen, Jan Cornelis Zonneveld-Piek, Willem Arie van de Berg, Jacob Bijkerk, Jacob de Wit en Arie van Wingerden geen gevolg hebben gegeven aan de aanschrijving van B en W om binnen 4 maanden in hunne woningen een middel van watervoorziening aan te brengen, in staat om in voldoende mate goed drink- en werkwater te verschaffen. Daarom wordt besloten aan de*

gezondheidscommissie te Barendrecht advies te vragen deze woningen onbewoonbaar te verklaren. Er heerst namelijk Cholera-gevaar voor Oostendammers en Schippers voor niet-aangeslotenen op de waterleiding.'

De meesten kozen eieren voor hun geld en lieten de voorzieningen aanleggen. Alleen Jacob Bijkerk en Arie van Wingerden bleven bij hun weigering en op 11 januari 1910 werden hun woningen onbewoonbaar verklaard. Je kan je toch tegenwoordig niet meer indenken wat je zonder aanvoer van water in je huis zou moeten beginnen!

